N. 3515.

CURRENDA XXI.

A. D. 1860.

Nr. 3532.

Concursus pro Rectoratu in Przeworsk.

Post promotionem A. R. Josephi Tałasiewicz ad beneficium curatum in Przewrotne vacat munus Rectoris domus correctionis presbyterorum in Przeworsk, quocum in fundamento Altissimæ Suæ c. r. Majestatis dtto 31. Octobris 1828 decisionis pensio annua 650 fl. M. C. seu 682 fl. 50 x. val. austr. cum habitatione et remuneratione pro victu in quota 160 fl. M. C. vel 168 fl. val. austr. conjucta est.

Candidati pro obtinendo hoc munere petita sua consueta tabella competentiæ et allegatis instructa, per resp. Officia decanalia usque ad 25. Dec. 1860 Officio Nostro exhibere obligantur. Tarnoviæ 1. Decembris 1860.

N. 2988.

Res penes Esiam Boleslaviensem comparatæ.

Juxta relationem officiosam etc. comparatae sunt. &.

A) per *concurrentiam* Templum in- et extus ex integro restauratum, e. g. tecto novo, duobus atriis et incrustatione, dealbationeq. &c. provisum; altari majori exornatum, cujus deaurationem adornationemve, quemadmodum et depictionem Ecclesiæ interiorem e propriis AR. et Perill. Witski Dec. ac Curatus loci intra biennium curare intendit.. quum et nunc ad superiora ultra 150 fl. C. M. e suis expendisset.

B) per *collectionem* a Cooperatore ejate zeloso R. Stan. Gancarz institutam: a) 4. scamna. 25. fl. b) 3. Candelabra pensilia (pająki) 280. fl. c) Lampas ante majus altare 72. fl. 50. xr. d) Turibulum cum navicula 30. fl. 70. xr. e) Cancelli ferrei ad majus altare (balasy) 150. fl. C. M.

Tanta ad majorem Dei gloriam peracta merentur laudem et benedictionem nostram ac divinam nec non gratiarum actionem Respectivis exhibendam. Utinam ubiq. zelus ejusmodi effloreat ac Domus Dei, uti decet, resplendescat, prout inpraesentiarum alibi quoq. sed non ubique cernimus.! E ses. 11. Oct. 1860.

L. 3517 i 3553.

„Kath. Litteratur-Zeitung" po 1 egzemplarzu dla każdego Dekanatu i t. d.

·/. W dodatek do l. 3330 w kur. XX. r. b. załączamy tu ·/. po 1 egzemplarzu téjże Gazety dla każdego Dekanatu do przejrzenia celem przekonania się o ważności tego pisma. Niemniej wzywamy imieniem Redaktora p. Majera, jako i Dyrektora uczonego, p. Hurtera, Radcy nadwornego, JJXX. Profesorów ś. Teologii wysłużonych i rzeczywistych, kateche-

tów, tudzież innych Uczonych, ażeby jako współpracownicy ku zaszczytowi Diecezyi z nimi się połączyli a recenzyje dzieł polskich wychodzących im nadesłali.... a JJXX. Dziekani zechcą zbierać prenumeratorów. Tarnów 1 grudnia 1860.

L. prez. 108.

Uwagi nad Brewiarzem.

Dalszy ciąg do Kur. XIX. i XX. O trzecim Nokturnie, o stopniowości każdego, o Antyfonach.

Trzeci Nokturn zamyka się hymnem: „*Te Deum.*“ Jest to wybuch zachwytu duszy wielkością Majestatu Bożego i dzieła odkupienia przepełnionéj; pienie wzniosłe Niebios i ziemi; responsorium na całą Jutrznią wielkie; ów śpiéw, którym według Honoryjusza, uradowani odzywają się robotnicy po dokonanéj pracy; i który po raz piérwszy rozlegał się, jak pisze ś. Dacyusz Biskup Medyolan. przy chrzcielnicy, po chrzcie i bierzmowaniu ś. Augustyna przez ś. Ambrożego w obec całéj ludności Medyolan... wydobywający się z melodyjnych ust obydwóch mężów śś. zachwyconych, jak im Duch ś. podawał; a i lud zachwycony wtórował im. Oto improwizacyja Boska!

Wyznania nawet niekatolickie, tak zimne w służbie bożéj a nieprzyjazne kościołowi rzymskiemu starannie ten piękny hymn przechowały.

Gdyśmy w jutrzni słyszeli lub czytali zakon, który rozwesela serce, — czytali dzieje braci, już ukoronowanych chwałą na łonie Ojca wspólnego, — widzieli już palmy i wieńce nieśmiertelnéj nagrody za krótko trwającą pracę, przejęci temi myślami nie możemy zatrzymać wybuchu dziękczynień w hymnie, któremu w uroczystościach większych, kiedy się zrana przed Prymaryją Jutrznia w kościele śpiewa, głos dzwonów wtóruje na wezwanie wszystkich braci i całego stworzenia do wysławiania Majestatu Boga, — bo całe życie człowieka ma być hymnem dla Stwórcy, Odkupiciela i Poświęciciela naszego, hymnem słów, uczuć i czynów w kolébce rozpoczętym a nie kończącym się nigdy.

Dawszy więc ten ogólny zarys jutrzni, wejdziemy według pięknych myśli, wyjętych z teologii pastérskiéj Dr. Ambergera w szczegółowe uwagi nad *porządkiem*, *ścisłym związkiem*, *i znaczeniem nokturnów na różne święta*, z których głęboki duch kościoła i dążność jego do wzniecenia uczuć wzniosłych w wyborze psalmów i t. d. jawnie się wykazuje.

Officium przedstawia w dniu pamięci Świętego w trzech nokturnach cały obraz tego Świętego nam przed oczy: w 1. ogólną ideę, która według widzenia kościoła w żywocie Świętego się urzeczywistnia; — w 2. Nokturnie stopniowe urzeczywistnienie tejże idei w Świętym, którego dzień się obchodzi — a w 3. dokonanie i uwielbienie Świętego w czasie i w wieczności.

Przy obchodzie tajemnicy zawiéra 1. Nokturn ogólny zarys lub jéj treść, — 2. jéj rozwinięcie się i działalność w życiu kościoła a 3. jéj dokonanie w kościele i jego członkach. Mniéj dokładnie, lecz zawsze jeszcze dość wyraźnie wykazuje tenże sam rozkład Officium niedzielne.

Służbę, którąśmy winni Twórcy i Zbawcy, przedstawia 1. Nokturn w istocie po-

mysłu, — 2. Nokturn wykazuje jéj ćwiczenie i rozwinięcie się w kościele a 3. jéj ziemskie i niebieskie dokonanie.

Kościół używa *Antyfon* na określenie myśli dnia wedle jego pełnéj treści, bo one wykazują, z którego względu Psalmy w jakiém Officium lub jego części mają być pojęte, lub która się myśl w Psalmie przeprowadza a pod kształcącym wpływie Antyfon wykazuje się cudownym prawie sposobem owa obfita wewnątrz ukryta jędrność czyli tworczość Psalmów, pełnych znaczenia, która je na wyrażenie modłów kościoła na różne czasy uzdólnia. Antyfona więc wskazuje właściwie tema, przeważną, główną, przewodniczącą myśl psalmu i otwiéra rozumienie onegoż, co mianowicie tam swoją ma ważność, gdzie piérwotny sens i starozakonne psalmu stanowisko jest za individualne, za ciasne. Np. Antyfona „Introibo ad Altare Dei“... przed Psalmem „Judica me Deus“.... przy zaczęciu Mszy ś. wskazuje nam, że psalm tenże 42. w celu przygotowania się do tak strasznéj ofiary ś. należy odmawiać, że w nim pragnienie, tęsknotę za pojednaniem, połączeniem się z Bogiem Jezusem, za pokojem i weselem w Nim wyrażać mamy. Albo Antyfona „Ne reminiscaris Domine delicta nostra &c.“ przed 5cioma Psalmami in Praeparatione ad Missam, czyż nie wyraża, że je w duchu pokuty odmawiać winniśmy?! Również Antyfona „Salva nos vigilantes &c“ przy Pieśni Symeona w komplecie... uczy nas, byśmy Psalm „Nunc dimittis servum tuum &c“ nie do Symeona radości i życzenia śmierci, lecz do naszéj radości i naszego spoczynku nocnego zastósowali... i t. p. do *radości*, że oczy nasze kapłańskie widziały Zbawiciela pod przymiotami chleba i wina.. i usta nasze pożywały z rąk Boskich pokarmy, ciało i dusza różne odebrały dobrodziejstwa wśród dnia kończącego się już.... lubo i to prawda, że pomimo woli pamięć na śmierć przy 1. wierszu nasuwa się i t. p.

Czém wybitniéj pojedyńcze wypadki żywota świętego lub rozwinięcie się jakiéj tajemnicy od kościoła pojęte i przedstawione bywają, tém właściwsze stawają się Antyfony. A jeżeli tak nie jest, to już sama następność Antyfon, jak w wszystkich częściach Officii, tak i w trzech Nokturnach wykazuje wyraźnie wspólny zarys obrazu uroczystości a modlącemu się zostawia, ogólne myśli w pojęciu do szczegółu zastósować n. p. z żywota świętego stósownie do Antyfony który wypadek lub jego działanie — a w obchodzie jakiéj tajemnicy stronę jaką jéj znaczenia lub jéj historię rozważając—szczególnie na uwagę wziąść i w myśli przez Psalm następny przeprowadzić.

Osobliwie przez Antyfony się wyjawia, jak się rozkład jutrzni w nokturnach przeprowadza. Tak znajdujemy w trzech Antyfonach i Psalmach piérwszego Nokturnu pełną ideę liturgicznego dnia przedstawioną według jéj początku, postępu i dokonania, — w 2. Nokturnie widzimy w wspomnionych trzech zarysach postępowe urzeczywistnienie téj idei w żywocie Świętego albo w rozwinięciu tajemnicy; w 3. widzimy dokonanie, które w tém życiu się rozpoczyna a w wieczności się kończy.

Godło z Ps. 44 „Intende, prospere procede et regna“ t. j. rozpoczynaj, szczęśliwie postępuj! króluj... dokonaj! wykazuje się wspólne tak całemu Officium jak w szczególności jutrzni i każdemu Nokturnowi. Prawdziwość tego pojęcia stwierdza się harmonią w przeprowadzeniu téj myśli w wszystkich Officiach. Może nie będzie bez pożytku wykazać to

krótko w Officiach wspólnych „Commune“ które przeto najczęściéj w ofiarnéj modlitwie kościoła używane bywają. Tak przedstawia A) w **Commune Apostolorum piérwszy Nokturn** ideę Apostolstwa, w któréj się zawiéra a) Boskie poselstwo w świat cały na opowiadanie słowa w Ps. 18. *Coeli enarrant &c. Niebiosa opowiadają chwałę Bożą a dzieła rąk jego oznajmuje utwierdzenie.* To nam oznacza Antyfona: *In omnem terram: Na wszystkę ziemię wyszedł głos ich: i na konczyny okręgu ziemi słowa ich.* (Apostołów) b) błogie działanie wśród trudów pod szczególną opieką Boga w Ps. 33. *Benedicam Dominum... Będę błogosławił na każdy czas, zawdy chwała jego w ustach moich...* To wyraża Antyfona: *Clamaverunt... Wołali sprawiedliwi, a Pan wysłuchał ich:* i c) zwycięztwo i uwielbienie w Ps. 44. *Eructavit cor &c.* „Wydało serce moje słowo dobre, opowiadam ja czyny moje królowi“ według Antyfony: *Constitues eos &c. Postanowisz ich książętami nad wszystką ziemią... będą wspominać imię Twoje Panie!*

Drugi Nokturn wyraża urzeczywistnienie idei w życiu Apostoła, którego uroczystość się obchodzi, jako on: a) od Boga wysłany wychodzi na powołanie, nawrócenie narodów w łono Abrahama. To zamyka Antyfona: *Principes populorum &c. Książęta narodów zgromadziły się z Bogiem Abrahamowym...* do Ps. 46. *Omnes gentes...* „Wszystkie narody klaskajcie rękoma: wykrzykajcie Bogu głosem wesela.“ b) w różnych stronach wśród trudów za pomocą Boga dziedzictwo Panu zbiéra, jak to wyraża Antyfona: *Dedisti haereditatem &c. Dałeś dziedzictwo bojącym się imienia Twego....* do Ps. 60. *Exaudi Deus deprecationem &c. Wysłuchaj Boże! prośbę moję, słuchaj modlitwy mojéj....* i c) nad nieprzyjaźnemi mocami tryumfuje podług Antyfony: *Annuntiaverunt &c. Opowiadali sprawy Boże i uczynki Jego* (cudowne wśród tylu trudności) *rozumieli....* do Ps. 63. *Exaudi Deus orationem &c. Wysłuchaj Boże prośbę moję, gdy się modlę: od strachu nieprzyjaciela wybaw duszę moję.*

Trzeci Nocturn wykazuje uwielbienie Apostolstwa z poglądem na Świętego tego dnia, mianowicie a) cudowne wywyższenie przed Bogiem z bolesnego poniżenia według brzmienia Antyfony: *Exultabuntur cornua (vires) justi All... Rogi sprawiedliwego będą wywyższone..* do Ps. 74: *Confitebimur tibi Deus! &c.* „Wyznawać Ci będziemy Boże! wyznawać będziemy i wzywac imienia Twego“ b) szczęśliwość w Panu i z Panem podług Antyfony: *Lux orta est justo, All: rectis corde lœtitia All.. Swiatłość weszła sprawiedliwemu a wesele ludziom prawego serca... do* Ps. 96: *Dominus regnavit, exultet terra laetentur insulae multae* „Pan królował, niech się raduje ziemia, niech się weselą wyspy mnogie &c.“ c) królowanie i działanie z Chrystusem dla dokonanéj sprawiedliwości w Ps. 98: *Dominus regnavit, irascantur populi, qui sedet super Cherubim, moveatur terra* „Pan królował, niech się gniéwają narody.. który siedzi na Cherubinach, niech się trzęsie ziemia“ jak to między innemi wyraża Antyfona do powyższego Psalmu: *Custodiebant testimonia ejus et praecepta ejus All.* i wiérsze: *Nimis honorati sunt amiu Tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum... Strzegli świadectw Jego i przykazań Jego, które im podał.... W wielkiéj uczciwości są Boże przyjaciele twoi, bardzo się zmocniło ich panowanie.*

I tu okazuje się, jak przy modlitwie ofiarnéj zawsze jedna część z drugiéj postępowo się wysnuwa; 2gi szczególnie Nokturn wykazuje działalność Apostoła, wyłuszczając niejako drugą myśl 1go Nokturnu, „postępuj“ a 3ci Nokturn, którego przedmiotem uwielbienie Apostoła, wykłada 3ą myśl 1go Nokturnu „dokonaj“ oraz sciśle się łącząc do 3éj myśli 2go Nokturnu.

W czasie wielkanocnym jest na uroczystości Apostołów osobne officium przeznaczone, które w Antyfonach, wiérszach i responsoriach z Officium męczenników w czasie wielkanocnym najwięcéj się zgadza. Wielkanoc jest uroczystością najwyższéj miłości Zbawiciela, a męczeństwo jest najdoskonalsze wejście w tę miłość czyli jednoczenie się z nią.

Co Wielkanoc w roku kościelnym, to jest męczeństwo w życiu ludzkości. Przed Wielkanocą umiéra Bóg-Człowiek za ludzi, w męczeństwie umiéra człowiek dla Boga; jest tu najwyższa miłość i wzajemność.

Dla tego mają tylko męczennicy w czasie wielkanocnym osobne officium i dla tego w uroczystościach apostołów w czasie wielkanocnym męczeństwo się wyszczególnia.

Wspomnione dopiéro officium wyraża w 1. **Nokturnie** ideę Apostoła jako **męczennika**, w szczególności! a) jego poselstwo na Świadectwo Chrystusowi b) jego działalność wśród łez i udręczeń, lecz pełne pocieszenia od Boga. c) jego uwielbienie i śmierć męczeńską. Antyfona na te 3. Psalmy brzmi: *Stabunt justi &c. Staną sprawiedliwi z wielką stałością przeciwko tym, którzy ich cisnęli. ks. Mądr. V. 1.*

W 2. Nokturnie opowiadane jest męczeństwo w Apostołacie, mianowicie: a) ochocze ofiarowanie siebie samego, aby tylko ludy Chrystusowi pozyskać b) utrudzające prace i ciérpienia około dziedzictwa Pańskiego i c) poddanie się śmierci ofiarnéj z Chrystusem. Antyfona do nich taka: *Ecce quomodo computati &c. Oto jako policzeni są między syny Boże! między Świętymi dział ich jest. ks. Mąd. V. 5.*

W. 3. Nocturnie ogłasza się Antyfoną: *Lux perpetua &c. Swiatłość wiekuista świécić będzie świętym i wieczność czasów...* uwielbienie apostolskiego męczennika.

Przez to, że w tym Officium Psalmy się nie zmieniają, Apostolstwo w wyżéj opisany sposób się wykazuje; przez to zaś, że w każdym Nokturnie wszystkie 3. Psalmy pod jedną Antyfoną się łączą, wykazuje się męczeństwo jako szczyt dokonania apostolskiego życia i działania.

B) de Communi unius Martyris.

W „Commune unius Martyris“ zawiéra **Iszy Nokturn** ideę **męczeństwa** — tak:

a) zupełne oddanie się prawu Bożemu według Ant. *„In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.“ W zakonie Pańskim wola jego we dnie i w nocy*, do Ps. I. *„Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit &c.“ Błogosławiony mąż, który nie chodził w radzie niezbożnych i na drodze grzésznych nie stał, i na stolicy zaraźliwości nie siedział....*

b) publiczne i nieustraszone wyznanie Zbawiciela; z Ant. *„Praedicans praeceptum Domini“ Opowiadając przykazania Jego*, do Ps. 2. *„Quare fremuerunt gen-*

tes et populi meditati sunt inania? &c.“ Czemu się wzburzyli poganie a ludzie rozmyślali próżne rzeczy?.... i

c) gardzące śmiercią zwycięstwo w sile od Boga; Ant. *„Voce mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de monte sancto suo.“ Głosem moim wołałem do Pana, i wysłuchał mię z góry ś. swojéj,* do Ps. 3. *„Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.“ Panie! czemu się rozmnożyli, co mię trapią? wiele ich powstają przeciwko mnie.*

IIgi **Nokturn** głosi **rzeczywiste męczeństwo:**

a) cudowne pocieszenie i wzmocnienie w dawaniu świadectwa przelaniem krwi; Ant. *„Filii hominum scitote, quia Dominus sanctum suum mirificavit.“ Synowie człowieczy! wiedzcież, iż dziwnym uczynił Pan świętego swego,* do Ps. 4. *„Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae, in tribulatione dilatasti mihi.“ Kiedym wzywał, wysłuchał mię Pan* (patron) *sprawiedliwości mojéj, a w uściśnieniu rozpostrzeniłeś mi....* (wybawiłeś mię)

b) jego radość w Bogu wśród cierpienia i w śmierci; Ant. *„Scuto bonae voluntatis Tuae coronasti eum, Domine.“ Tarczą dobréj woli twéj obtoczyłeś go Panie!* do Ps. 5. *„Verba mea auribus percipe, Domine! intellige clamorem meum“ Słowa moje przyjm w uszy Panie! wyrozumiéj wołanie moje.* i

c) uwielbienie w upragnionéj śmierci męczeńskiéj; podług Ant. *„In universa terra gloria et honore coronasti eum.“ Po wszystkiéj ziemi chwałą i czcią ukoronowałeś go.* do Ps. 8. *„Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen Tuum in universa terra &c.“ Panie, Panie nasz! jakoż dziwne jest imię twoje po wszystkiéj ziemi.*

IIIci **Nokturn** opowiada **wieczną chwałę męczennika:**

a) w tajemniczém oglądaniu Boga — niekiedy już w samém męczeństwie jeszcze za życia na ziemi i umiérając; z Ant. „Justus Dominus et justitiam dilexit, æquitatem vidit vultus ejus“ *Sprawiedliwy Pan i sprawiedliwość miłuje: prawość widziało oblicze jego....* do Ps. 10. „In Domino confido;“ *W Panu ja ufam &c.*

b) w wnijściu do mieszkania nieba: według Ant. „Habitabit in tabernaculo Tuo, requiescet in monte sancto Tuo“ *Będzie mieszkał w przybytku Twoim: odpocznie na górze Twojéj ś.....* i

c) w szczególnéj dla męczennika koronie wspaniałości; — tak Ant. „Posuisti, Domine in capite ejus coronam de lapide pretioso“ *Włożyłeś na głowę jego koronę z kamienia drogiego....* do Ps. 20. „Domine! in virtute tua latabitur rex et super salutare Tuum exultabit vehementer— *Panie! w mocy Twojéj rozweseli się król (t. j. który panuje nad sobą &c. i zwycięży przeciwności swego stanu i t. p.) a w zbawieniu Twojém rozraduje się wielce i t. d.*

C) De Communi plurimorum Martyrum.

Tu jest także treścią **Igo Nokturnu** idea **męczeństwa**, mianowicie a) że tym, którzy do męczeństwa wybrani byli, niezłomną skazówką w życiu było słowo Pańskie; Ant. „Secus decursus aquarum plantavit vineam justorum et in lege Domini fuit voluntas eorum.“ *Nad ściekaniem wód zasadził winnicę sprawiedliwych, a w zakonie Pańskim była wola ich.* do Ps. 1. „Beatus vir“ *Błogosławiony mąż.*

b) że się nakształt całopalenia ofiarowali Bogu; bo tak Ant. „Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus et quasi holocausta accepit eos in æternum.“ *Jako złoto w piecu próbował ich i jako ofiarę całopalenia przyjął ich na wieki. Ks. Mądr. III. 6.* do Ps. 2. „Quare fremuerunt gentes“ *Czemu się wzburzyli poganie..... i t. d.* i

c) że z cierpień swoich biorą chwałę nieśmiertelności; co wyczytujemy z Ant. „Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.“ *Choć przed ludźmi męki cierpieli, nadzieja wybranych pełna jest nieśmiertelności na wieki. Mądr. III. 4.* do Ps. 3. „Domine! quid multiplicati sunt, qui tribulant me?“ *Panie! czemu rozmnożyli się co mię trapią? i t. d.*

Treść **IIgo Nokturnu** opowiada **właściwe męczeństwo,** jak Chrystus:

a) objetnicami swemi do poniesienia męczeństwa skłania; tak Ant: „Dabo Sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei“| *Dam Świętym moim miejsce wyszczególnione w królestwie Ojca mego* do Ps. 14. „Domine! quis habitabit in tabernaculo Tuo aut quis requiescet in monte sancto Tuo?“ — *Panie któż będzie mieszkał w przybytku Twoim? albo kto odpocznie na górze Twojéj ś.?* i t. d.

b) cudownym sposobem ich *w dawaniu świadectwa Sobie wspiéra*; *według Ant:* „Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos“ *Świętym, którzy są na ziemi jego, dziwne uczynił wszystkie chęci moje ku nim...* do Ps. 15. „Conserva me, Domine! quoniam speravi in Te“ — *Zachowaj mię Panie! bom nadzieję miał w Tobie i t. d.* i

c) męczennikóm, którzy na kształt orłów zwycięzką siłą się wznoszą, bramy wieczności wskazuje podług Ant*:* „Sancti, qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt et non deficient“ *Święci, którzy mają nadzieję w Panu, odmienią siłę, wezmą pióra jako orłowie, chodzić będą i nie ustaną... Izai.* **XL. 31.** do Ps. 23. „Domini est terra et plenitudo ejus, orbis terrarum et universi, qui habitant in eo &c. *Pańska jest ziemia i napełnienie jéj, okrąg ziemi, i wszyscy, którzy mieszkają na nim.*

Treść **IIIgo Nokturnu** jest **uwielbienie męczeństwa:**

a) w radości u Boga, *tak Ant:* „Justi autem in perpetuum vivent et apud Dominum est merces eorum“ *Sprawiedliwi na wieki żyć będą, a ich u Pana jest zapłata. ks. Mądr. V. 16.* do Ps. 32. „Exultate justi in Domino, rectos decet collaudatio &c.“ *Weselcie się sprawiedliwi w Panu: prawym przystoi chwała.*

b) w n i e b i e s k i é j k o r o n i e; *jak Ant.* „Tradiderunt corpora sua in mortem, ne servirent idolis, ideo coronati possident palmam.“ *Wydali ciała swe* (na śmierć) *aby nie służyli bożkom*, (Dan. III. 95.) *dla tego ukoronowani mają palmę.. do Ps. 33.* „Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus Ejus in ore meo“ *Będę błogosławił Pana na każdy czas, zawdy chwała jego w uściech moich i t. d.*

c) w ich w i e c z n y m ż y w o c i e z *Chrystusem; tak Ant:* „Ecce merces Sanctorum copiosa est apud Deum; ipsi vero mortui sunt pro Christo et vivent in æternum“ *Oto zapłata Świętych obfita jest u Boga; oniż to umarli dla Chrystusa*, *i żyć będą na wieki.... do Ps. 45.* „Deus noster refugium et virtus, adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.“ *Bóg jest ucieczką i mocą: pomocnikiem w uciskach*, *które nalazły nas bardzo i t. d.*

D, De Communi Confessoris Pontificis et non Pontificis.

Tu przedstawia się w I. Nokturnie idea św. wyznawcy, *jak on:*

a) *prawo Boże zna*, *rozważa i wykonywa*; *bo tak Ant:* „Beatus vir, qui in lege Domini meditatur, voluntas ejus permanet die ac nocte“ *do Ps. 1.* Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit.

b) *jak prawo to bez bojaźni wyznaje i opowiada*; *tak Ant.* „Beatus iste Sanctus, qui confisus est in Domino, prædicavit præceptum Domini“ *do Ps. 2.* Quare fremuerunt gentes i jak

c) *w B o g u n a d w s z y s t k i e m i n i e p r z y j a c i o ł m i z b a w i e n i a w s ł a w i o n j e s t* według Ant. „Tu es gloria mea, tu es susceptor meus, Domine! tu exaltans caput meum et exaudisti me de monte sancto Tuo“ *do Ps. 3.* „Domine! quid multiplicati sunt, qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.“

W II. Nokt. przedstawia się żywot wyznawcy, *mianowicie*

a) *jego pobożność*; podług Ant. „Invocantem exaudivit Dominus Sanctum suum“ *do Ps. 4:* „Cum invocarem“...

b) *b ł o g o s ł a w i e ń s t w o i d u c h o w a r a d o ś ć w j e g o ż y c i u i d z i a ł a n i u;* tak Ant. „Lætentur omnes, qui sperant in te, Domine! quoniam Tu benedixisti justo; scuto bonae voluntatis Tuæ coronasti eum“ do Ps. 5. „Verba mea auribus percipe, Dne!“ i

c) *w s p a n i a ł o ś c i*, *j a k i e B ó g w n i m*, *d l a n i e g o i p r z e z n i e g o d z i a ł a;* jak Ant. „Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen Tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti Sanctum Tuum et constituisti eum super opera manuum Tuarum“ *do Ps.* 8: „Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen Tuum in universa terra.“

(Dalszy ciąg nastąpi.)

N. 3392. Suffragiis Superviventium commendatur

Anima p. m. Relig. Joannis Bapt. Mikulec Patris Conv. Vielic. 24. Oct. a. c. demortui.

Josephus Alojsius,
Episcopus Tarnoviensis.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae, die 1. Dec. 1860.
PAULUS PIKULSKI, Cancellarius.

Typis Anastasii Rusinowski Tarnoviæ.